

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

”Det är inte kul att gå runt och vara paranoid”

**En studie av sexköparens självbeskrivna identitet på
internet**

Lisa Rosqvist

Kandidatuppsats (SOPA63)

HT19

Handledare: Cecilia Heule

Abstract

Author: Lisa Rosqvist

Title: *“It’s not fun to walk around being paranoid” – a study of the self-described identity of sex buyers on the Internet.* [Translated title]

Supervisor: Cecilia Heule

Assessor: Annika Capelán

In Sweden, buying sex is an illegal act that is also often viewed as immoral, which is understood in this thesis as sex buyers being stigmatized. The aim of this study was therefore to understand how Swedish men who buy sex describe themselves and how they discuss the criminal act of buying sex in an escort forum on the Internet. A qualitative method with a netnographic viewpoint was used wherein a forum was visited for several weeks and forum threads were collected. The forum threads were coded and analysed with themes relating to the theoretical framework. The results showed that men who buy sex from women were highly aware of their stigmatized identity and act according to Erving Goffman’s theory of stigma to explain away or to glorify this identity. The results also showed that men who buy sex acted according to ideals and norms compliant with the masculine gender role, in order to achieve what Raewyn Connell dubbed hegemonic masculinity. A way that this was shown was through conversations where the men could brag about their sexual prowess or genitals. The sex buying men also designed their own masculine ideal called ‘the gentleman’. Most significantly this study showed that sex buyers need to perceive the sex seller’s pleasure as non-forced in order to achieve pleasure of their own. This also played into the identity of the sex buyer, as they did not want to associate themselves with the men on the lowest end of the hierarchy of masculinity and the most stigmatized sex buyer – the one who raped or bought sex from women exploited in the human trafficking industry.

Keywords: sex buyers, stigma, masculinity, identity, netnography.

Förord

Tack till min handledare Cecilia för värdefulla råd och guidning. Tack till Amanda, Sara, Catrine och mina föräldrar för korrekturläsning och bollplank. Speciellt tack till Sofia och Hanna för tröstande ord och för att ni alltid hade tid för att prata om sex mot ersättning, sexköpare och den här uppsatsen, även när det togs upp för tusende gången. Tack!

Slutligen, tack till mig själv som skrev klart.

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	1
1.1 Problemformulering	1
1.2 Syfte och frågeställningar	2
1.3 Begreppsanvändning	2
2. BAKGRUND	4
2.1 Sex mot ersättning – en historisk överblick	4
2.1.1 Från 1800-tal till 1999	4
2.1.2 Från 1999 till idag.....	6
3. KUNSKAPSLÄGE	8
3.1 Sexköpare och maskulinitet	8
3.2 Sexköpare, sexköp och stigma	9
3.3 Sexköpare på internet	11
4. TEORETISKT RAMVERK	13
4.1 Maskulinitet	13
4.2 Avvikelse kontra normalitet	14
5. METOD	16
5.1 Metodologiska överväganden	16
5.2 Material och urval	18
5.3 Metodens tillförlitlighet	20
5.4 Förförståelse	21
5.5 Etiska överväganden.....	21
5.6 Bearbetning av material och analysförfarande.....	23
6. RESULTAT OCH ANALYS	24
6.1 Sexualitet.....	24
6.2 Kriminalitet	27
6.3 Ideal	29

6.4 Människohandel, tvång och frivillighet	31
7. SLUTSATSER OCH AVSLUTANDE DISKUSSION	35
8. REFERENSLISTA	38
9. BILAGA.....	43
9.1 Bilaga 1 - Kodschema.....	43

1. Inledning

1.1 Problemformulering

2019 var det 20 år sedan den svenska sexköpslagen (1998:408) introducerades. Den återfinns sedan 2005 i 6 kap. 11 § brottsbalken (1962:700) och har en straffskala från böter till fängelse i högst ett år. Sexköpslagen kom till som ett resultat av den debatt om sex mot ersättning som förts sedan 1970-talet i Sverige (Svanström 2004, s. 215). Debatten handlade i stora drag om sex mot ersättning var ett uttryck för kvinnans fria vilja eller om det var ett uttryck för patriarkalt våld mot kvinnor (jfr. Svanström 2004, s. 215, Dodillet 2009, s. 19–25, Månsson 2018, s. 43). I och med sexköpslagen landade riksdagen i det senare argumentet och fokus skiftade från den säljande parten till den köpande (Dodillet 2009, s. 423).

I Sverige är det främst kvinnor som säljer sex till män (Mujaj & Netscher 2014, s. 9). Av dessa kvinnor är majoriteten från ett annat land än Sverige. Det är också vanligt att homo- och bisexuella män och personer med transerfarenhet säljer sex, men detta sker inte i samma utsträckning (Nationellt metodstöd mot prostitution och människohandel [NMT] 2019). Oavsett vem som säljer är det nästan uteslutande män som köper, medan kvinnor som köper sex inte gör det i en jämförbar grad (NMT 2019; Månsson 2018, s. 114f). Män som köper sex ses av många som problemet och som anledningen bakom varför kvinnor utnyttjas i kommersiell sexuell exploatering (Birch 2015, s. 39f). De betraktas ofta som omoraliska, sjuka eller perversa och i Sverige fördöms de på grund av att de står för efterfrågan (ibid.). Det existerar samtidigt en diskussion om vem den sexköpande mannen är (Birch 2015, s. 24). Kan det vara att det är en viss typ av man som köper sex – en speciell man? Eller kan det vara vilken man som helst?

I och med kriminaliseringen av sexköp och i takt med att internet har blivit mer utbrett har en stor del av förekomsten av sex mot ersättning flyttats från gatan till nätet (Mujaj & Netscher 2014, s. 10). Internet har också inneburit att tabubelagda grupper kan mötas och anonymt diskutera sin gemensamma identitet utan risk för att bli upptäckt (Scaramuzzino 2014, s. 48f). Inom området sexköp har detta inneburit att flera webbsidor med annonser för att köpa sex har forum för medlemsdiskussioner. Detta innebär nya möjligheter att finna och förstå gruppen sexköpare, som tidigare varit svåra att få tag i på grund av ämnets natur (Scaramuzzino 2014, s. 60).

Spekulationer om vem sexköparen är, vad hans moral är och hur han ser på sig själv på grund av dessa spekulationer har därför fångat mitt intresse. Att det går att få en inblick i dessa kollektiv av män genom internetforum och de foruminlägg de skriver där gör att det finns en potential att förstå dem utifrån deras egna ord och handlingar.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att genom foruminlägg undersöka hur män boende i Sverige som köper sex av kvinnor resonerar kring sin identitet och kring sex mot ersättning i ett land där sexköp ses som omoraliskt samt är kriminaliserat. Detta syfte mynnar ut i två frågeställningar:

1. Hur beskriver manliga sexköpare sig själva i foruminlägg på internet?
2. Hur förhåller sig manliga sexköpare till sexköp som en kriminaliserad handling?

1.3 Begreppsanvändning

Scaramuzzino (2014) konstaterar att alla begrepp som definierar personer som köper och säljer sex har någon form av värdering i sig, något som även gäller för ord som beskriver själva fenomenet (Scaramuzzino 2014, s. 17f; Östergren 2006, ss. 45, 48; Socialstyrelsen 2015a, s. 10f). Ordet *prostitution* har kritiserats på grund av att ordet implicerar att personer som säljer sex drabbas av våld, övergrepp och förnedring och ordet *prostituerad* har kritiserats för att göra den säljande parten till ett offer (Östergren 2006, s. 45; Scaramuzzino 2014, s. 17f).

Begreppen *sexarbete* och *sexarbetare* har kritiserats för en legitimering av sex mot ersättning som ett yrke (Ekis Ekman 2010, s. 12). Begreppet *sexsäljare* har också fått kritik då det implicerar en affärstransaktion mellan jämbördiga parter (Scaramuzzino 2014, s. 17f). Svanström (2004) för fram hur de främsta orden för att beskriva den köpande parten är relativt neutrala, såsom *kund* och *klient* (Svanström 2004, s. 215). Dodillet (2009) menar dock att beroende på kulturell kontext används negativa eller positiva ord om sexköparen, och att i den negativt laddade kontexten i Sverige används främst ordet *torsk* för att beskriva denne (Dodillet 2009, s. 27).

I egna texter av personer som säljer sex används begrepp som *prostituerad*, *person som utnyttjas i kommersiell sexuell exploatering*, *eskort*, *glädjeflicka*, *hora*, *sexsäljare* och

sexarbetare med flera (jfr. #intedinhora 2017, Fuckförbundet 2019, Scaramuzzino 2014, s. 217, Östergren 2006, s. 181). I texter av den köpande parten används ord som *torsk*, *sexköpare*, *kund*, *horkarl*, *horkund*, men även *puntare* eller *punters* samt *hobbyister* och andra ord tagna från den engelska kontexten (jfr. Blevins & Holt 2009, s. 626, Scaramuzzino 2014, s. 217, Svanström 2004, s. 215). Eftersom det i stort sett är omöjligt att komma ifrån värdeladdade ord inom detta ämne kommer denna text att använda begreppen *sexsäljare* och *sexköpare*, då de tydligt kommunicerar den relation som individerna har till varandra.

Begreppet *sex mot ersättning* används av bland annat Socialstyrelsen (2015a, 2015b) för att undvika att stereotypisera personer som har erfarenhet av att få ersättning för sex (Socialstyrelsen 2015a, s. 10; Socialstyrelsen 2015b, s. 10). För att bibehålla samma neutralitet som för begreppen för personerna som säljer och köper sex kommer denna text därmed använda begreppen *sex mot ersättning* och *sexköp* som samlingsbegrepp. Olika profitörer av andras försäljning av sexuella tjänster benämns som *tredje part*, *hallickar* eller *agenturer* beroende på kontext.

2. Bakgrund

Detta kapitel syftar till att ge läsaren en förståelse för ämnet innan teori, metod och resultat diskuteras. Eftersom sexköp diskuteras brett i den allmänna debatten ämnar kapitlet att förtydliga vilka aktörer som är aktiva i diskussionen, vilken historia som de lutar sig på och vilken politik som förts och förs. Kapitlet är en enkel introduktion och inte en detaljerad redogörelse.

2.1 Sex mot ersättning – en historisk överblick

2.1.1 Från 1800-tal till 1999

Politiken om företeelsen sex mot ersättning i Sverige var länge fokuserad på att kontrollera den sexsäljande kvinnan. Under 1800-talet när nationalstaten tydligare definierades började även vissa sociala problem betraktas som statens ansvar att ta hand om. Sex mot ersättning var ett sådant problem som ansågs vara farligt för samhällskroppen, liksom alkoholism och emigration (Scaramuzzino 2014, s. 26). Det infann sig en rädsla för syfilis under denna tid och det var upp till läkare och polis att få bukt med den fara som sexköp innebar för spridning av veneriska sjukdomar (ibid.). Samtidigt ansågs sexköp vara en naturlig del av samhället, då mannen behövde kunna ha sex innan äktenskap eftersom han annars skulle kunna bli sjuk (Ekis Ekman 2010, s. 48; Svanström 2004, s. 219). Han kunde inte ha sex med en kvinna som inte sålde sex, i och med att det skulle befläcka hennes rykte (Svanström 2004, s. 219).

Detta ledde slutligen till en reglering av sexsäljande kvinnor vilken kallades *reglementeringen*. Reglementeringen innebar att sexsäljare fick genomgå påtvingade läkarundersökningar, att de registrerades i ett polisregister vilket innebar att de hade stora svårigheter att resa inrikes, samt att de inte fick bära vissa kläder eller vistas på vissa områden i städerna (Scaramuzzino 2014, s. 27). Diskussionen som fördes vid tiden handlade dels om kvinnans lösaktighet men även om vilka socioekonomiska förutsättningar hon hade, samt eventuella biologiska förklaringar till varför hon valde att sälja sex (Svanström 2004, s. 214; Ekis Ekman 2010 s. 50). I takt med att rättigheterna utökades för kvinnor som inte sålde sex, inskränktes rättigheterna för sexsäljande kvinnor (Svanström 2000, s. 409).

Reglementeringen avskaffades 1918 men sexsäljande kvinnor fortsattes att kontrolleras av staten genom lösdrivarlagen (1885:27) fram till 1964, och därefter genom lagen (1964:450) om åtgärder vid samhällsfarlig asocialitet (härefter LSA) (Dodillet 2009, s. 48f). Båda dessa lagar

innebar tvångsåtgärder. LSA tillämpades inte efter 1969 men upphävdes först 1981 efter stark kritik och i samband med införandet av den nya socialtjänstlagen (1980:620) (Dodillet 2009, s. 48f; Månsson 2018, s. 29.). Kritiken mot LSA grundades i att lagen endast fokuserade på sexsäljaren och inte på tredje part, som exempelvis hallickar (Dodillet 2009, s. 48f). Under 1960-talet fördes även en debatt om rätten till ett sexualliv för män som på olika sätt hade svårigheter att på egen hand hitta en sexpartner och därför behövde köpa sex av sexsäljare. Detta gällde i synnerhet män med någon normbrytande funktionsvariation men även män som ansågs vara ”perverse” eller ”kontakthämmade” (Svanström 2004, s. 222f). 1960- och 1970-talen förde med sig ökad prevalens av sex- och porrklubbar, caféer, poseringsateljéer med flera, med anledning av avkriminaliseringen som kom med upphävandet av LSA (Dodillet 2009, s. 50).

I Malmö startade det så kallade Malmöprojektet 1977 som var den första uppsökande verksamheten med sexsäljare som målgrupp. Malmöprojektet hade kontakt med omkring 200 sexsäljare under en treårig period och hade som syfte att hjälpa kvinnor att sluta sälja sex (Östergren 2006, s. 272). Projektet kartlade marknaden för sex mot ersättning i Malmö och undersökte individuella och samhälleliga orsaker till varför personer sålde sex (Hulusjö 2013, s. 120). Syftet uppnåddes då många av kvinnorna slutade sälja sex genom bland annat socialarbetarnas psykosociala stöd och finansiella hjälp (ibid.). Malmöprojektet hyllades under sin tid men har under 2000-talet fått kritiker som menar att metoderna i projektet var manipulativa och paternalistiska då målet var att kvinnorna skulle sluta sälja sex, oavsett om de ville det eller inte (jfr. Dodillet 2009, s. 95–124, Östergren 2006, s. 269–275).

Samma år som Malmöprojektet startades gjordes en statlig utredning där forskare ämnade ta reda på hur sex mot ersättning skulle förstås på ett nytt sätt, vilket gjordes genom djupintervjuer med sexsäljare, sexköpare, hallickar med flera (Ekis Ekman 2010, s. 54). På grund av konflikter mellan de sakkunniga och utredaren Inger Lindquist publicerade de sakkunniga en egen rapport på över 800 sidor, där 140 sidor består av vittnesmål från sexsäljare (Ekis Ekman 2010, s. 24; Dodillet 2009, s. 127). Inger Lindquists betänkande *Prostitutionen i Sverige – bakgrund och åtgärder* (SOU 1981:71) till socialdepartementet är avsevärt kortare och innehåller inga av dessa vittnesmål (jfr. Ekis Ekman 2010, s. 24, Dodillet 2009, s. 127). Utredningen, både de sakkunnigas längre version och Lindquists betänkande, möttes av entusiasm från de remissinstanser som hördes och många av dessa uttalade sig för ett förbud av sexköp (Dodillet

2009, s. 165ff). Riksdagen kom fram till vissa lagändringar, men sexköp förblev lagligt (Dodillet 2009, s. 184).

En ny prostitutionsutredning tillsattes 1993 och i det slutgiltiga betänkandet *Könshandeln* (SOU 1995:15) yrkade utredarna för en kriminalisering av både försäljning och köp, vilket möttes av stor kritik (SOU 1995:15, s. 8; SOU 2010:49, s. 16). Förslaget som ledde till sexköpslagen byggde dock delvis på denna utredning men främst på Kvinnovåldskommissionens betänkande *Kvinnofrid* (SOU 1995:60). Sexköpslagen, eller förbud mot tillskaffandet av sexuell tjänst, röstades igenom 29 maj 1998 och blev lag 1 januari 1999 (Dodillet 2009, s. 421).

2.1.2 Från 1999 till idag

När sexköpslagen trädde i kraft var den en del av specialstraffrätten. Sedan 2005 återfinns den i 6 kap. 11 § brottsbalken och straffskalan för brottet är från böter till fängelse i högst ett år. En statlig utredning tillsattes 2008 med syfte att utvärdera effekterna av sexköpslagen (SOU 2010:49). Utvärderingen framförde att sexköpslagen har varit framgångsrik utifrån att den har uppnått sitt syfte, då sex mot ersättning inte har ökat i Sverige trots registrerad ökning i grannländer med annan lagstiftning (SOU 2010:49, s. 20). Utvärderingen möttes dock av kritik eftersom den ägnar endast en knapp sida av det över 250 sidor långa dokumentet åt hur personerna som säljer sex ser på sexköpslagen och saknar därmed ett viktigt perspektiv (Levy & Jakobsson 2014, s. 594). Utvärderingen har också kritiserats på grund av exkludering av sexsäljande HBTQ-personer samt en partisk syn på lagen (Levy & Jakobsson 2014, s. 594; Fedorkó 2019, s. 7).

Detta till trots anser bland annat kvinnojourer och företrädare för regeringen att sexköpslagen har varit en succé eftersom både förekomsten av sex mot ersättning i gatumiljö samt antal män som köper sex har minskat sedan innan införandet (jfr. Groth et al. 2019, Regnér & Wallström 2016). Innan införandet av lagen hade omkring 12 procent av svenska män köpt sex någon gång, medan denna siffra i den senaste undersökningen ligger på 7,5 procent (Mujaj & Netscher 2014, s. 25). Företrädare för den svenska regeringen diskuterar ofta att den svenska modellen bör exporteras till andra länder (jfr. Regeringskansliet 2016, Regnér & Wallström 2016). Exportering har också skett; Norge, Sydkorea, Sydafrika, Kanada, Irland, Nordirland och Frankrike har implementerat en kriminalisering av sexköp (Månsson 2018, s. 283). Europaparlamentet har även röstat igenom en resolution som rekommenderar EU-länderna att införa modellen (Månsson 2018, s. 284). Den svenska modellen innebär dock inte endast en

kriminalisering av köp av sexuell tjänst, utan att lagstiftningen ska kompletteras av sociala insatser (SOU 2010:49, s. 24).

De sociala insatser som Sverige erbjuder är tvådelade. Det är dels insatser för personer som säljer sex och dels insatser för personer som köper sex. För personer som säljer sex finns Mikamottagningarna i Stockholm och Göteborg. Mikamottagningarna erbjuder hjälp i kontakt med myndigheter, samtalsstöd, stöd under rättegång, hjälp till skyddat boende, samt test för sexuellt överförbara infektioner (NMT 2019). I Malmö finns Evonhuset som riktar sig både till personer som köper och som säljer sex (ibid.). Det finns även flera frivilligorganisationer som arbetar med personer som säljer sex, bland annat organisationen Talita som erbjuder både behandling och boende (Talita 2019). För personer som köper sex finns Köpare av sexuella tjänster (KAST). KAST är en mottagning som erbjuder samtalsstöd och vänder sig till personer som köper eller har köpt sex, samt personer som upplever att de har ett tvångsmässigt sexuellt beteende. KAST finns i Stockholm, Göteborg, Umeå och Karlstad (NMT 2019).

Utvecklingen under 2000- och 2010-talen har visat att förekomsten av sex mot ersättning på internet har ökat kraftigt i takt med internets spridning in i personers vardagsliv. Länsstyrelsen Stockholm och Socialstyrelsen fann i två kartläggningar att från 2006 till 2014 ökade antal webbannonser av kvinnor som säljer sex till män från 304 till 6965 (Mujaj & Netscher 2014, s. 20). Majoriteten av dessa annonser var dock inte unika sådana, något de bland annat kom underfund med genom att samma telefonnummer kunde återfinnas i flera av annonserna (Mujaj & Netscher 2014, s. 10). De fann att en majoritet av annonserna var noga med att påpeka att kvinnorna som sålde sex var självständiga och gjorde det av en myriad olika anledningar, men aldrig på grund av tvång. Mujaj och Netscher (2014) antar i rapporten att detta är en del av en större marknadsföringsstrategi på grund av att köp av sexuell tjänst är illegalt, då köparen får en bild av att köpet är ”jämlikt och moraliskt försvarbart” (Mujaj & Netscher 2014, s. 49f).

3. Kunskapsläge

Följande kapitel ger läsaren en överblick av tillgänglig forskning inom området män som köper sex. Den presenterade forskningen fokuserar inte endast på sexköpande män i Sverige, utan innehåller flera internationella studier från USA, Sydafrika, Thailand, Storbritannien samt Danmark och Norge. Detta är på grund av brist på svenska studier inom ämnet. Vissa studier hittades via sökmotorn LUBSearch med olika kombinationer av sökord som *prostitution, sex work, sex buyers, sexköpare, clients, customers, johns, punters, masculinity, stigma* med flera. Andra studier hittades genom referenser i tidigare lästa artiklar eller annan litteratur.

3.1 Sexköpare och maskulinitet

I en amerikansk intervjustudie med sexköpande och icke-sexköpande män beskriver Melissa Farley et al. (2017) mäns resonemang bakom sexköp. Författarna ställer frågan om män som köper sex är motiverade av samma dynamik som personer som köper en tjänst, exempelvis städhjälp, eller om det är dynamiken som syns i personer som begått sexuella övergrepp som mer liknar sexköparens resonemang (Farley et al. 2017, s. 3602). Resultatet visar att män som köper sex har utövat sexuell aggression, exempelvis våldtäkt eller våldsamma sexuella akter, i högre grad än de män som inte köper sex (Farley et al. 2017, s. 3611). Resultatet visar även att sexköpande män beskriver sig själva i mer positiva ordalag, med ord som *player* och *hunk*, än icke-sexköpande män som beskriver sexköparna som *förlorare*, *desperata* och *oetiska*. Av sexköpande män beskriver 66 procent sexköp som normalt, jämfört med icke-sexköpande män där 43 procent gör det (Farley et al. 2017, s. 3613f).

I en intervjustudie av sexköpande män i Sydafrika presenterar Monique Huysamen och Floretta Boonzaier (2015) hur män som köper sex är direkt påverkade av förväntningar på heterosexualitet och maskulinitet. Männerna menar att sex med sexsäljare är friare och enklare än sex med icke-sexsäljande kvinnor eftersom det inte innebar något egentligt förpliktande till den andra personen förutom ett ekonomisk sådant (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 544). Männerna beskriver att det finns en förväntan på att de ska betala för middag, drinkar och underhållning under en dejt eller hyran, räkningar och mat i ett förhållande. Dejter och förhållanden innebär även mer ansträngning från mannens sida, samt att tillgång till kvinnans kropp inte är garanterad. Slutsatsen blir därmed att sexköp är mer värt deras pengar (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 546). Sexköparna i studien objektifierar sexsäljarna på det vis att de ses som produkter som går att köpa, utvärdera och lämna tillbaka om de inte är nöjda (Huysamen

& Boonzaier 2015, s. 547). Köparna berättar att köpet innebär ett köp av intimitet utöver ett köp av sex, och att de kan känna sig missnöjda om sexsäljarna inte ger dem en tillräckligt övertygande intim upplevelse (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 549). Detta beror på att det ses som oattraktivt och avtändande om sexsäljaren inte hänger sig till den sexuella akten eller inte verkar njuta. Konsekvensen av detta blir att sexköparna inte kan uppnå sexuell njutning själva (ibid.).

I en multinationell studie för Internationella migrationsorganisationen (IOM) finansierad av Sida, svenska utrikesdepartementet och Rädda Barnen beskriver Bridget Anderson och Julia O'Connell Davidson (2003) olika attityder till sexköp. De kom fram till att sexköp kan vara en manlighetsritual i två aspekter. Den första aspekten var att en pojke blir en man genom sexköpet. Den andra innebar att det kan vara en ritual för att befästa vänskap med manliga vänner. Det handlade om att vara en "riktig man" (Anderson & O'Connell Davidson 2003, s. 16f). Detta gällde särskilt thailändska män. Att köpa sex innebar att förstärka sin tillhörighet i en viss identitet, som exempelvis "vuxen", "man" eller "inte homosexuell" (ibid.). De fann dock att det skilde sig från synen i skandinaviska länder. Danska män berättade exempelvis att de aldrig hade upplevt samma sociala press att köpa sex. De avfärdade idén att sexköp kunde ses som ett tecken på manlighet och maskulin status. Även fast de tyckte att det var viktigt att anpassa sig efter sociala normer om heterosexuell manlighet, kände de inte att en riktig man behövde gå till en sexsäljare för att bevisa detta. Pressen att vara en riktig man fanns alltså fortfarande där, men en riktig man skulle inte gå till sexsäljare (ibid.).

3.2 Sexköpare, sexköp och stigma

En studie av Andreas Kotsadam och Niklas Jakobsson (2012) om sexköp i Danmark, Sverige och Norge fann att vid ett införande av en sexköpslag sjunker mängden sexköp. De kunde inte finna stöd för att lagen påverkar moraliska attityder till sexköp utan att det snarare handlade om risken att bli gripen, och menade därför att lagen inte har en normerande effekt på de sätt som har föreslagits tidigare (Kotsadam & Jakobsson 2012, s. 400f). Lagstiftningen ser olika ut i länderna, då sexköp är lagligt i Danmark, kriminaliserat sedan 2008 i Norge samt kriminaliserat sedan 1999 i Sverige. De fastslog att stigma fortfarande kan vara en viktig faktor för att förklara låga siffror av sexköp, då stigmat i Norge var högt redan innan en sexköpslag infördes, och att stigmat gällande att köpa sex i Sverige var det högsta bland de tre länderna (Kotsadam & Jakobsson 2012, s. 402). Högt stigma korrelerade alltså med låga sexköpssiffror (ibid.).

Philip Birch (2015) beskriver varför sexköpande män ses som avvikande i *Why Men Buy Sex*. Han menar att sexköp är avvikande eftersom samhället ser på sex mot ersättning i sig som avvikande. Detta innebär att även de kvinnor som säljer sex klassas i denna kategori, även om stigmat faller sig annorlunda hos dem. Männerna som köper sex blir beskrivna som sjuka, perversa eller kriminella beroende på vilken kulturell kontext de befinner sig i (Birch 2015, s. 26). I kulturella kontexter där sex mot ersättning ses som avvikande handlar det om olika faktorer: att det berör ovanlig och överdriven sexuell åtrå; att kvinnliga sexsäljare genom akten får större ekonomisk vinning än män; samt att det går emot den samhälleliga normen om monogami (Birch 2015, s. 28). Det kan också handla om att sexköp ses som en kommersiell sexuell exploatering av kvinnor, speciellt i länder som Sverige. I Sverige är det även rent juridiskt den sexköpande mannen som är ”problemet” och den avvikande, inte sexsäljaren (Birch 2015, s. 34ff).

Sven-Axel Månsson (2018) var en av de som startade Malmöprojektet 1977. Han menar att många män förnekar identiteten som sexköpare eftersom det går emot den positiva sexuella självbilden och sexköpet innebär att personen som köper i och med köpet erkänner att denne inte räcker till på den ”vanliga sexmarknaden” (Månsson 2018, s. 86).

En amerikansk enkätstudie om sexköpare fann att en majoritet av respondenterna sökte efter en sexsäljare som kunde leverera en flickvänsupplevelse (hädanefter GFE efter engelskans *girlfriend experience*). En GFE innebar att sexsäljaren skulle återskapa vissa emotionella och fysiska upplevelser som typiskt associeras med en ömsesidig relation (Milrod & Monto 2012, s. 806). Författarna upplevde att respondenterna representerade en utmaning mot de konventionella normer och stereotyper som finns om sexköpare, då dessa sökte efter mer än endast en objektifierad kropp. Trots detta menade de att en GFE betydde att sexsäljaren inte bara måste utföra en fysisk tjänst, utan även en emotionell sådan, eftersom säljaren måste övertyga köparen att hon var personligt intresserad av honom. Att sexsäljaren visade intresse kunde göra att stigmat som sexköparen kände reducerades, eftersom han inte längre skulle känna sig som en ”torsk” (Milrod & Monto 2012, s. 807).

3.3 Sexköpare på internet

En av få svenska studier av sexköpare på internet är gjord av Gabriella Scaramuzzino (2014) som undersökte tre olika internetforum för prostitution. Hon visar hur sexsäljare och sexköpare tillsammans skapade ett förbund mellan varandra som producenter och konsumenter på en marknad. Scaramuzzino konstaterar att det inte fick bli för mycket marknad på forumen, eller för mycket gemenskap. Det skulle vara en balansgång mellan de två (Scaramuzzino 2014, s. 261). I studien finner hon att sexköparna på forumen kunde stärka sina rättigheter som konsumenter i och med organiserade jämförelser och recensioner av sexsäljare. Studien etablerar även att både personer som köper och säljer sex upplever att de blivit intvingade i identiteter som ses som avvikande på grund av svensk lagstiftning och politik (Scaramuzzino 2014, s. 263). Denna upplevda avvikande identitet kunde omförhandlas i den virtuella världen, där sexsäljare och sexköpare fann gemenskap och kunde ge uttryck för sina känslor av stigmatisering (Scaramuzzino 2014, s. 264).

Earle och Sharp (2007) undersökte brittiska sexköpare genom 5000 recensioner som skrivits om sexsäljare på internet. I studien undersöker de bland annat kommersialisering av sex och intimitet, hälsorisker och synen på kvinnokroppen som ”köps”. Exempelvis tar de upp hur utvecklingen av sex mot ersättning på internet kan beskrivas som ett steg mot frigörelse för sexsäljare genom det utökade mått av kontroll de får, men att det också kan beskrivas som ett steg mot en än mer utökad syn på kvinnors kroppar som varor (Earle & Sharp 2007, s. 49). De beskriver även hur detta forum av sexköpare har bidragit till att dessa män hittat ett sympatiskt utrymme där de kan prata om sina upplevelser av att köpa sex utan att bli fördömda. Detta sympatiska utrymme kan i sin tur minska känslan av stigmatisering och verka för en normalisering av sexköp (Earle & Sharp 2007, s. 79).

Blevins och Holt (2009) undersökte amerikanska sexköpare på internet genom att studera den jargong som användes i forumet och hur en subkultur skapades. De kom fram till att sexköparkulturen kretsar kring erfarenhet, kommersialisering och sexualitet. Sexköpare med långvarig vistelse på forumet och stor erfarenhet av sexköp hade högre status än de nyare sexköparna (Blevins & Holt 2009, s. 636f). Vidare visade resultatet att sexköpare recenserade sexsäljare som produkter genom olika betygssystem, som en tiogradig skala och utifrån hur högt ”miltal” hon har, vilket innebar att ju längre tid som kvinnan hade sålt sex, desto mindre attraktiv blev hon. Sexköpares jargong innebar ett visst mått av hemlighetskapande, något som blev nödvändigt på grund av köp samt försäljning av sex var och är en kriminaliserad handling

i USA. Sexköparna var medvetna om att sexköp är olagligt, men de uttryckte inte att det var något fel att köpa sex (Blevins & Holt 2009, s. 638).

4. Teoretiskt ramverk

Detta kapitel kommer att redogöra för den teoretiska begreppsapparaten som används för att analysera empirin. Mot bakgrund att sexköp oftast förstås som ett könat fenomen, där säljaren är kvinna och köparen är man, ger detta problemet en genusteoretisk dimension. Då forskningsobjekten är män kommer studien att utgå från en maskulinitetsteoretisk sådan. Eftersom sexköpare betraktas som avvikande från samhällskroppen går det också att se på problemet utifrån en sociologisk synvinkel, vilket här kommer diskuteras utifrån teorier om stigma.

4.1 Maskulinitet

Raewyn Connell (1995) diskuterar överordnad och underordnad maskulinitet i *Maskuliniteter*. Monique Huysamen och Floretta Boonzaier (2015) bygger vidare på Connells teoretiska grund i *Men's constructions of masculinity and male sexuality through talk of buying sex*, som introducerats tidigare i avsnitt 3.1 om sexköpare och maskulinitet.

Connell menar att maskulinitet är det som händer när den manliga könsrollen internaliseras, det vill säga att de yttre samhälleliga normerna påverkar den inre identiteten (Connell 1995, s. 54). Hon tar detta vidare i sin diskussion om *hegemonisk maskulinitet*. Hegemoni innebär det som dominerar och är det ledande i samhället. Connell menar att det finns flera maskuliniteter och därav finns det också relationer däremellan. Beroende på kulturella förutsättningar är det olika typer av maskuliniteter som är överordnade, vilket i sin tur leder till över- och underordning mellan män och maskuliniteter precis som över- och underordning mellan män och kvinnor (Connell 1995, s. 101). Connell teoretiserar här att hegemonisk maskulinitet inte gör att de som karakteriserar idealtypen av maskulinitet automatiskt är mäktiga män i samhället, utan att män med makt, institutionell såsom finansiell, ofta kan stå långt bort från det manliga idealet och tvärtom. Hegemonin förändras också över tid och rum (ibid.).

Det går dock att urskilja vissa gemensamma drag. För att uppnå hegemonisk maskulinitet bör en man vara sexuellt dominant, erfaren och skicklig (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 543). Studier har visat att livsstilsmagasin riktade till män lägger stort fokus på en idealiserad bild av en hypersexuell maskulinitet. Det finns också en besatthet av penisstorlek, kvinnors sexuella njutning och orgasm, mängd och variation av sexuella erövringar, samt fokus på tekniker och produkter som skulle förbättra sexuell otillräcklighet hos män. Dessa studier visar vilken

idealbild av män som säljs i populär media och som behöver uppnås av män för att de ska bli sedda som maskulina (ibid.).

Den underordnade maskuliniteten lider inte endast av ett socialt stigma. Den underordnade mannen får även utstå uteslutning från politiken och kulturlivet, juridiskt våld i form av frihetsberövning, ekonomisk diskriminering och personlig bojkott (Connell 1995, s. 116). Connell tar också upp hur homosexuella män och allt som associeras med dem är i botten av hierarkin (Connell 1995, s. 102).

4.2 Avvikelse kontra normalitet

Erving Goffman (2014) diskuterar avvikande identiteter och den avvikandes roll i sociala relationer i boken *Stigma*, först utkommen 1963. Mindy S. Bradley-Engen (2011) vidareutvecklar vissa av Goffmans teorier kring stigma i artikeln *Stigma and the deviant identity*.

Goffman definierar stigma som en egenskap som verkar som en funktion i den sociala verkligheten (Goffman 2014, s. 11f). Det finns två olika sorters avvikande personer, den *misskrediterade* och den som är *misskreditabel*. Den första är någon som vet att dess avvikande egenskap är synlig för omgivningen, medan den andra är någon med en avvikande egenskap som inte nödvändigtvis märks (ibid.). Goffman menar att stigmat i vissa relationer kan verka bekräftande för vissa individers gruppstillhörighet, men att det i andra sammanhang kan vara en misskrediterande egenskap (ibid.). Stigmat har alltså ingen positiv eller negativ värdering i sig själv, utan detta kommer utifrån sammanhanget som individen befinner sig i. Han delar in avvikande personer i tre olika grupper, de med ”kroppsliga missbildningar”, de med befläckande karaktärsegenskaper som ett resultat av svag vilja eller onaturliga lidelser eller liknande och de med ”stambetingade” stigmat, exempelvis nationalitet eller etnicitet (ibid.). Stigmatiseringen av de med ”klandervärd moral” fungerar enligt Goffman som ett led i den sociala kontrollen av människor (Goffman 2014, s. 150).

De som inte är avvikande kallar Goffman för *normala*, och dessa blir obekväma i den stigmatiserades närvaro (Goffman 2014, s. 12). Att ha en avvikande identitet innebär att bli avvisad i offentligheten och i sociala relationer. Den stigmatiserade kan bli utesluten från vänskaper, arbete och andra konventionella sociala grupper, och genom detta söka sig till andra

som befinner sig utanför normaliteten (Bradley-Engen 2011, s. 191). Denna process kan göra att etiketten som avvikande kan komma att internaliseras och bli en viktig del i identitetsbygget. Processen är mer uttalad när det handlar om etiketter från exempelvis kriminalvård, då dessa etiketter i sin natur är mer formella (ibid.). Goffman är noga med att påpeka att de avvikande och de normala inte är två skilda grupper utan att det handlar om en social process – den stigmatiserade kan på vissa platser och i vissa rum vara normal, och den normala stigmatiserad på andra platser och andra rum (Goffman 2014, s. 149). En individ kan alltså både inneha en roll inom normalitet och en roll inom avvikelse under olika delar av livet (Goffman 2014, s. 144).

Goffman diskuterar *det ambivalenta självet* (Goffman 2014, s. 118f). Den stigmatiserade personen upplever en ambivalens till självet och gruppen då denne försöker leva upp till normer som är omöjliga för den att nå. Denna ambivalens kan yttra sig genom att individen kan störa sig på och känna avsmak för hur individer inom gruppen beter sig eller är stereotypiserade som. Avsmaken kan leda till skam, vilket i sin tur kan leda till att denne skäms över skammen. Det kan också göra att individen menar att den visserligen har stigmat, men den är inte som de som väldigt uppenbart lider av det. En hierarki följer, beroende på i vilket skikt individens stigma hamnar i (ibid.). Angående relationen till den egna gruppen menar Goffman även att individens ”verkliga” gruppmedlemskap är just med den stigmatiserade gruppen. Detta innebär att om individen tar ställning för den egna gruppen kan detta leda till ett självförhärligande och ett ifrågasättande av hur hen blir behandlad av de normala (Goffman 2014, s. 124). Detta blir ett försvar mot stigmatiseringen (Goffman 2014, s. 40). Stigmatiserade kan antingen förneka sin identitet som avvikande, acceptera den eller använda den som något som skiljer dem på ett positivt sätt från de normala (Bradley-Engen 2011, s. 192). De stigmatiserade som använder stigmat som något positivt ser på det avvikande som socialt konstruerat och kan arbeta tillsammans med andra stigmatiserade för att protestera mot behandlingen som de får utstå (ibid.).

5. Metod

Följande kapitel diskuterar studiens metod. Det redogörs för aspekter som metodens förtjänster och svagheter, material, urval, tillförlitlighet, förförståelse och etiska överväganden. I slutet av kapitlet redovisas analysförfarandet av empirin.

5.1 Metodologiska överväganden

Det här är en kvalitativ studie som är utförd på internet. Kvalitativa studier är till skillnad från kvantitativa mer lämpade för att beskriva nyanser i sociala sammanhang, samt för att studera normer och värderingar. Kvalitativ metod är också mer passande när det gäller att studera maktförhållanden (Ahrne & Svensson 2015, s. 12). Ahrne och Svensson (2015) menar att i kvalitativa studier är det inte lika viktigt med mängd, frekvens eller längd utan att tonvikten läggs på *att* kvalitativa data existerar och på vilket sätt och i vilka situationer den existerar. Vad forskarobjekten säger och vad orden betyder för dem är av större vikt än exempelvis hur ofta de säger det eller hur många av dem som säger vad (Ahrne & Svensson 2015, s. 10f).

Bryman (2018) delar denna beskrivning av kvalitativa studier och menar att det enkelt uttryckt är större fokus på ord än på siffror. Han menar att kvalitativa studier är i stora drag tolkningsinriktade – hur forskare förstår en miljö bygger på hur deltagarna i miljön tolkar den (Bryman 2018, s. 454f). Bryman framför att kvalitativa studier kan vara subjektiva och bero allt för mycket på forskarens tolkning av vad som är viktigt och oviktigt (Bryman 2018, s. 484). Detta gäller särskilt i denna studie, där många inom gruppen som undersökts har åsikter och synsätt som inte överensstämmer med majoritetssamhällets syn, vilket kan göra att tolkningen kan bli snedvriden. Ahrne och Svensson menar dock att även kvantitativa studier innebär ett visst mått av tolkning från forskarens sida, vilket gör att subjektivitet är svårt att komma ifrån oavsett metod (Ahrne & Svensson 2015, s. 14). Subjektiv tolkning från min sida diskuteras vidare under avsnitt 5.4 om förförståelse. Dessa överväganden leder dock till slutsatsen att syftet med denna uppsats motiverar en kvalitativ ansats, då syftet är att observera och förstå sexköpare i sin egen miljö utifrån vad de själva skriver.

Detta leder även fram till vilken sorts kvalitativ metod som har använts i studien, och det är min bedömning att syftet även ger skäl för en etnografisk ansats för studien. Etnografi innebär att observera i fält för att komma nära ”den andre” och förstå denne (Lalander 2015, s. 93). Etnografiska studier kan innebära att forskaren använder sig av olika strategier och metoder för

att förstå och analysera forskarobjektet, och kommer inte med en strikt handlingsplan (ibid., s. 95). Det är vanligt att i etnografiska studier använda sig av fältanteckningar (Lalander 2015, s. 109ff). Det är emellertid också vanligt att metodiken som används kan anpassas efter syftet. Fältanteckningar har därför inte använts eftersom jag i största möjliga grad ämnade framhäva forskningsobjektens egna åsikter och perspektiv, utan att prägla läsarens bild av citat och beskrivningar med mina tankar och känslor om dem. Att studien därmed saknar en viktig beståndsdel av en etnografisk studie är därmed möjligt. Detta ansågs likväl väga mindre när det sattes mot förtjänsterna.

Eftersom forskarobjektet i denna studie är ett internetforum för sexköpare är det också rimligt att den mer specifika etnografiska metod som har använts är netnografi, det vill säga etnografi på internet (Berg 2015a, s. 143). Det finns dock en diskussion kring netnografi och dess närbesläktade begrepp virtuell etnografi, cyberetnografi och digital etnografi. Bryman framhåller att netnografi är en specifik metod inom nätbaserad forskning med fokus på grupper som endast finns i det digitala, där forskaren observerar men även interagerar med studieobjektet (Bryman 2018, s. 546). Berg (2015b) beskriver däremot netnografi som ett samlingsbegrepp för den vetenskapliga metod som innebär att beskriva och förstå det kulturella och sociala liv som florerar på internet. Han framför att det innebär en slags ”våldföring” på andra texter när han benämner all etnografisk forskning på internet som netnografi, eftersom andra forskare använder sig av andra begrepp, men menar att det pedagogiska värdet i att benämna det med ett ord väger tyngre (Berg 2015b, s. 10). Netnografi har också typiskt använts för att studera tabubelagda områden och ofta sexualitetsrelaterade ämnen, som tidigare marginaliserats på grund av sin natur (Berg 2015a, s. 143). Detta bekräftar att det är en passande metod för studiens syfte. Begreppet netnografi används därför i denna studie med betydelsen etnografi på internet trots den diskussion som förs kring begreppet.

Det faktum att jag använder mig av begreppet netnografi i denna uppsats svarar dock inte på huruvida jag som forskare ska delta i fältet eller vara en dold observatör. Bryman menar att etnografi på internet inte alltid behöver innebära ett deltagande från forskarens sida, och tar bland annat upp forskaren Christine Hines studie från 2014 där hon observerade kommentarer i ett föräldraforum utan att delta i detsamma (Bryman 2018, s. 542). Här blir det även relevant att diskutera hur klassisk etnografi ser på specifikt dold observation, eftersom, som Annette N. Markham (2017) uppmärksammar, det som förändras vid etnografiska studier på internet är inte själva metoden utan hur människor i fält påverkas av den digitala aspekten (Markham 2017,

s. 4). Patrik Aspers (2011) menar att det finns en etisk dimension av att vara öppen med observationen (Aspers 2011, s. 67). Detta diskuteras mer ingående under avsnitt 5.5 om etiska övervägningar. Aspers menar dock även att öppen eller deltagande observation kan komma att förändra hur personerna i fältet beter sig beroende på hur de uppfattar forskaren (ibid.). Detta skulle eventuellt ha gjort att empirin blivit lidande, då syftet innebär att studera interaktion och identitet i en miljö i dess naturliga tillstånd. Dold observation är emellertid inte alltid problematisk, då det beror på vilket fält det är som studeras och på vilket sätt studien dokumenteras (Lalander 2015, s. 99). Om miljön är relativt offentlig och det som dokumenteras inte går att knyta till specifika individer är det alltså inte orimligt att genomföra en observation ur en dold position (ibid.). Dessa resonemang ledde mig till slutsatsen att det var försvarbart att göra en dold netnografisk studie.

5.2 Material och urval

Forumet som undersöks i denna uppsats är ett svenskt internetforum specifikt för sexköpare, sexsäljare och tredje part. Aktörer inom människohandel angränsar till det valda ämnet, men är inte föremål för denna studie. Diskussion om sexköp aktualiserar dock även en diskussion om människohandel vilket uppmärksammas i resultatet, men varken de juridiska aspekterna eller historiken bakom har getts utrymme i denna studie.

Forumet hittades via sökmotorn Google med sökorden ” Eskort ” och ” forum ” och är ett av de första som kommer upp i Googlesökningen. Detta innebär att forumet är allmänt tillgängligt. Det behövs inget medlemskap eller lösenord för att komma åt dessa trådar, utan det går att som observatör läsa vad som skrivs. Det finns två undantag från denna regel, då både sexsäljare och sexköpare har varsin ” Black box ” där de kan prata fritt utan att andra ska kunna läsa. Dessa Black box-forum är inte med i studien, då åtkomst till dessa innebär ett medlemskap och en verifieringsprocess. Det skulle också innebära en högre nivå av etisk granskning av denna studie än vad en kandidatuppsats kräver.

Ett första urval gjordes för att identifiera vilka av forumets flera underforum som skulle studeras. De kriterier som användes var att de skulle vara för sexköpare, vara välbesökta för att kunna nå en teoretisk mättnad, samt att forumen inte var strikta ” recensionsforum ” av sexsäljare då detta skulle innebära diskussioner kring enskilda sexsäljare och inte kring själva sexköpandet som företeelse. Välbesökthet definieras här som fler än 100 inlägg, det vill säga både trådar och

trådsvar, över en ettårsperiod. Dessa kriterier ledde till att två underforum valdes. Det ena av de två är ett underforum för varningar där sexköpare kan publicera trådar om sexsäljare som de besökt, ställa frågor om andras sexköp eller, som namnet antyder, publicera varningar om polisnärvaro eller undermåliga sexsäljare. Det andra underforumet är ett mer allmänt diskussionsforum där sexköp diskuteras mer generellt. Även sexsäljare kan publicera svar i dessa trådar men det är då tydligt utifrån personens profil om den befinner sig på forumet som köpare eller säljare.

Ett andra urval gjordes sedan eftersom alla trådar i de två forumen omöjligtvis kunde räknas med, på grund av omfång. Två kriterier utformades därmed. Dels skulle trådarna vara av och för sexköpare. Detta innebar att trådar som publicerats av sexsäljare inte räknades in, dock räknades trådar där sexsäljare har svarat om tråden är tydligt riktad till andra sexköpare. Det andra kriteriet var att tråden hade publicerats eller blivit svarad i under kalenderåret 2019. Ett tredje urval gjordes sedan där trådar vars huvudsakliga ämne var annonser för bostad eller för sex utan ersättning sållades bort. Trådar med medlemsdiskussioner om administrativa frågor gällande forumet sållades också bort i detta skede.

I det mer allmänna diskussionsforumet har 23 tråders inlägg samlats in och i varningsforumet har 71 tråders inlägg samlats in. I det allmänna diskussionsforumet var det totalt 217 inlägg i trådarna, med 47 användare som kunde identifieras som sexköpare och 13 användare som gick att identifiera som sexsäljare. En användare gick inte att identifiera som någotdera. Användarna har identifierats utifrån deras närvaro på forumet, bland annat genom att jag har undersökt användarprofilerna men även utifrån hur de själva presenterar sig. I varningsforumet var det 897 totala svar i trådarna, med 23 användare som identifierades som sexsäljare och 110 användare som gick att identifiera som sexköpare, varav 20 också hade postat i det andra forumet. Totalt rör det sig alltså om 137 sexköpare. Av de 23 sexsäljarna i varningsforumet hade tre postat även i det andra och det totala antalet sexsäljare är alltså 33. Eftersom forumet är anonymt är det däremot mycket svårt att veta om dessa användare är unika sådana men utifrån materialinläsningen presenterade sig alla dessa som unika individer med unika användarnamn och sätt att skriva, och det är det som denna uppsats utgår ifrån. När användarna räknades har användare som blockerats från sidan inte räknats med, då deras inlägg inte längre har ett användarnamn och det är svårt, om inte omöjligt, att veta vilka inlägg som tillhör vilken användare. De svar som dessa användare har skrivit har däremot räknats med när inläggen räknats.

5.3 Metodens tillförlitlighet

En aspekt av tillförlitlighet handlar om till vilken grad metoden har besvarat mina frågeställningar. Eftersom mitt syfte handlar om att undersöka ett kollektiv av sexköpande män i fält och förstå dessa är en etnografisk studie ett passande val, något som diskuteras mer under avsnitt 5.1 om metodologiska övervägningar. Mer specifikt har den här studien gett mig chansen att se närmare på de frågor som ställts och gett mig underlag för att besvara dem. Frågeställningarna har varit ledande i hur empirin har undersökts och hur teman vid kodning har valts ut.

En annan aspekt av tillförlitlighet handlar om studien i sig. Eftersom begrepp som validitet och reliabilitet har vissa svårigheter att överföras från kvantitativa metoder till kvalitativa sådana kommer jag att använda mig av Brymans beskrivning av fyra kriterier för tillförlitlighet (Bryman 2018, s. 467-470). Det första, *trovärdigheten*, innebär en tekniskt sett intern validitet och handlar om hur trovärdig en viss beskrivning av en social verklighet är (ibid.). Jag har i denna text valt att redovisa min empiri i kombination med min analys, vilket bidrar till att öka trovärdigheten för min beskrivning av forumet. Eftersom läsaren och granskare av texten därför kan följa med i analysen och utvärdera hur jag valt att tolka materialet bidrar detta till en mer trovärdig text.

Det andra kriteriet, *överförbarhet*, handlar om att kunna överföra resultaten från en kontext till en annan med hjälp av fylliga beskrivningar av kulturen som studeras (Bryman 2018, s. 467-470). För att nå detta kriteriet har jag i den mån det har gått detaljerat beskrivit mina observationer, men en av svårigheterna med etnografiska studier är just att överförbarheten till andra miljöer är komplicerad. Den miljö som observeras är unik för just den miljön. *Pålitlighet* motsvarar reliabilitet och innebär att data och sättet det genererades på ska granskas av kollegor (ibid.), vilket har skett i samband med handledning och även opponering av den färdiga produkten. Slutligen innebär kriteriet *en möjlighet att styrka och bekräfta* medvetenheten om att det inte finns en objektivitet - forskarens personliga värderingar ska inte styra studien (ibid.). Detta diskuteras i nedanstående avsnitt om förförståelse.

5.4 Förförståelse

Jag besitter inte en position fri från tidigare kunskap om ämnet, utan gick in i studien med olika fördomar och funderingar. Att vara objektiv i förhållande till den empiri som har genererats i denna studie har varit svårt. Det har stundtals varit påfrestande att läsa materialet, och jag har känt allt ifrån avsmak och medkänsla till ilska och förvirring. Det är min uppfattning att forskning inom samhällsvetenskaperna nästan aldrig är fri från förutfattade meningar, eftersom vi kommer ur det samhälle som vi också studerar. Att vi är färgade av den kulturella kontext vi härrör från är alltså i princip ofrånkomligt. Personligen kommer jag från en feministisk och socialistisk kontext och mina utgångspunkter ligger i linje med den lagstiftning vi har i Sverige idag. Det har därför varit en komplicerad process att granska empirin utifrån en annan synvinkel än min egen. Studiens syfte är dock inte att visa på en politisk poäng eller att bevisa en fördom som sanning. Studiens syfte är att granska ett sexköpande nätkollektiv, att se hur samhällsfenomen som den manliga könsrollen och stigma konstrueras i den och att försöka förstå detta. Det går inte att komma ifrån bias, men min intention har varit att genom metodologisk transparens och medvetenhet kring rollen som forskare visa på en trovärdighet i analysen.

5.5 Etiska överväganden

Vetenskapsrådet definierar fyra olika forskningsetiska krav som en studie måste följa. Informationskravet innebär att forskaren informerar de som studien berör att de studeras (Vetenskapsrådet 2009). Eftersom syftet med denna studie inte är att undersöka individer utan snarare ett kollektiv genom material som är offentligt tillgängligt baserat på deras egna preferenser anser jag att *informationskravet* inte är applicerbart i detta fall, men detta kommer att diskuteras mer ingående nedan. För att nå *konfidentialitetskravet* har namn i texten anonymiserats med kodord som Sexköpare 1, 2, 3 och så vidare, istället för att ge personerna fiktiva namn. Detta är för att inga citat ska kunna klumpas ihop för att få insyn i personen bakom, vilket är inspirerat av hur Scaramuzzino (2014) presenterade sitt material i sin avhandling. Forumet som undersökts är inte heller namngivet i denna studie. Detta är en ytterligare försiktighetsåtgärd för att skydda forskningsobjekten, men även för att skydda de sexsäljare som annonserar på sidan med bild och telefonnummer. De citat som har använts i analysen har även skrivits om för att minimera risken att en läsare skulle kunna hitta forumet från vilket det härleder med en sökmotor eftersom aktörerna i studien bland annat beskriver kriminella handlingar. Viktiga nyckelord finns dock kvar i texten för att tolkningen ska vara

rättvisande. Gällande *nyttjandekravet* har allt material som samlats in endast använts för denna studie och har raderats eller strimlats efteråt.

Angående *samtyckeskravet* beskrivs dold observation inom etnografi som problematiskt eftersom de inblandade inte kan ge sitt samtycke om medverkan (Lalander 2015, s. 99). Under avsnitt 5.1 om metodologiska överväganden diskuteras hur Lalander (2015) tar upp att det är acceptabelt att genomföra en dold observation om miljön är relativt offentlig samt att all dokumentation anonymiseras (ibid.). Detta kräver dock en större diskussion. När detta appliceras på internet och på det material som är tillgängligt där, hävdar Berg att det tillkommer ytterligare en dimension av etiska överväganden. Exempelvis har viss information publicerats med författarens vetskap om att det kommer bli läst av andra, men det går knappast att anta att författaren var medveten om att texten skulle bli ett objekt i en forskningsstudie (Berg 2015a, s. 154). Berg tar även upp Markham som menar att vissa som publicerar information på internet uppfattar offentligt tillgängligt material som privat (Berg 2015a, s. 155).

På grund av detta behövs ett övervägande om vad som är offentligt och privat på just detta forum. Foruminläggen går att se även utan registrering på hemsidan, och allt material på forumen är tillgängligt om inte personen har valt att publicera inlägget i ett av de stängda forumen som inte är en del av denna studie. I dessa stängda forum är det bara de personer som har blivit godkända att få inträde som kan se vad som publiceras. Det finns även en funktion där forumanvändarna kan skicka privata meddelanden (PM) till varandra. Det finns med andra ord olika grader av offentlighet vilka användarna kan välja mellan för sina egna foruminlägg och interaktionen med andra forumanvändare. Eftersom de trådar som ska studeras inte är publicerade i ett stängt forum antas i denna studie att användarna är medvetna om graden av offentlighet.

Det är viktigt att poängtera att de inlägg som är med i urvalet inte nödvändigtvis representerar männens åsikter som helhet, eller ens delvis, i andra sammanhang på internet eller i deras liv utanför internet. Analysen har utgått utifrån vad de har skrivit i forumet och har inte kunnat, eller velat, utröna vem personen bakom användarnamnet är. Det går inte att säga om resonemangen som förs i forumen skulle vara annorlunda om männen bads förklara sina åsikter ytterligare.

5.6 Bearbetning av material och analysförfarande

För att bekanta mig med det relativt omfattande material som jag har jobbat med började jag med att i flera veckor gå in och bekanta mig med fältet. Jag läste trådar som kom upp efter tid, gick tillbaka i tiden för att läsa tidigare trådar, gick in på olika profiler och lärde känna många användarnamn under tidens gång. Redan här började analysen ta form, om än i något enkel version. I takt med inläsningen skärmdumpade jag alla trådar och trådsvar och samlade in dem i två olika Word-dokument för de två olika underforumen. Efter detta skrev jag ut dokumenten i fysiska pappersark och använde mig av marginalmetoden för att koda inläggen. Marginalmetoden innebär, som namnet antyder, att manuellt koda i marginalen på pappersarken med olika färger för olika koder (Aspers 2011, s. 185). Eftersom jag hade kunnat utröna vissa teman under min inläsning upprättade jag ett kodschema med avstamp i det teoretiska ramverk som jag hade etablerat innan själva kodningen började. De teman som användes och kodades utifrån var bland annat *maskulinitet*, *kvinnosyn*, *frivillighet och tvång* samt *juridisk och polisiär aspekt*. Inom temat maskulinitet fanns koder som *mansideal*, *sexköpande brödraskap*, *stigma* med mera. I bilaga 1 visas kodschemat med exempeltext. Sedan gick jag igenom varje ark och kategoriserade inläggen, i kombination med att jag i ett nytt Word-dokument skrev in exempeltext under varje tema och undertema. Då kodningen i sig var baserad på det teoretiska ramverket byggdes analysen allteftersom.

I en tidigare version av denna studie fanns en frågeställning om sexköparnas kvinnosyn med. Detta innebar att materialet även kodades utifrån den synvinkeln. I takt med att analysen växte fram blev det tydligt att resultatet skulle bli alltför omfattande för en kandidatuppsats om forumanvändarnas kvinnosyn skulle analyseras. Därför tog jag beslutet att inte inkludera det material som korresponderade med den frågeställningen, och att revidera även frågeställningarna utifrån det. I och med detta har resultatet ett mer distinkt fokus på maskulinitet, identitet och den kriminella handlingen. Detta har en positiv aspekt då det finns en tydlig röd tråd, men även en negativ sådan då det går att argumentera för att kvinnosynen spelar en roll i hur dessa män resonerar kring sexköp.

6. Resultat och analys

Resultatredovisningen i denna uppsats är uppdelad i fyra delar: *sexualitet, kriminalitet, ideal* samt *människohandel, tvång och frivillighet*. För läsare som vill undvika speciellt stötande text innehåller avsnitt 6.4 beskrivningar av våldtäkt.

6.1 Sexualitet

Att män som köper sex ses som avvikande är något som många av männen i forumtrådarna är medvetna om. Det går därför att se en tendens bland männen att aktivt hävda sig själv som något annat än just avvikande. Att vara en normal man i den egna gruppen visades på olika sätt. Ett sätt kan vara genom att ta avstånd från vissa sexuella akter, vissa typer av sexsäljare eller vissa typer av sexköpare. Det kan också gälla andra aspekter av sexualiteten. I en konversation frågar en användare om råd gällande att använda ett impotensbehandlande medel för att få erektion, men är noga med att poängtera att han inte har impotensproblem, utan att det endast är en försäkring eller en buffert inför det kommande sexköpet. Sexköparens relation till sin egen sexualitet och könsorgan visar på den konventionella attityden om hur män ska vara potenta och sexuellt framgångsrika (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 543). Det finns inte utrymme för att han som man ska behöva impotensbehandlande medel för att han är impotent, utan endast för att förstärka en redan sexuellt laddad situation. Han är inte *icke-maskulin* – han cementerar ett redan maskulint beteende.

Forumet innehåller även inlägg där onani beskrevs och inlägg där vanliga sexuella akter att köpa beskrivs med kodord, vanligtvis med intima detaljer relaterade till köparens sexualitet. Användarna pratar öppet om dessa frågor, ofta med referens till att andra köpare ska veta vad de får under ett köp. Något som var ofta förekommande är diskussioner om penisstorlek där männen kunde jämföra, diskutera och försköna sina egna men också andra mäns könsorgan. Detta sker ofta i kombination med kommentarer om vaginor och vulvor eller kvinnors njutning under sex. En konversation ser ut såhär:

Sexköpare 1: Trånga fittor är min favorit. Har hon det?

Sexköpare 2: Allt blir trångt med en bamse som din :)

En annan diskussion lyder:

Sexköpare 1: Nu kör vi igång igen för hösttävlingen! Vilken torsk har störst kuk här på forumet? Regerande mästare är [användarnamn] med sina mäktiga 20 cm.

Sexköpare 2: Min är 18,5, så inte lika stor som några andra här. Men jag har märkt att min kan ge lite problem vid sex. Men det handlar inte bara om längden, går ju att vara för grov också :)

Sexköpare 1: Wow! Jag gissar att kvinnor njuter av att en sådan gigantisk kuk knullar dem.

Connells (1995) teori om hegemonisk maskulinitet kan användas för att tolka detta fenomen. Männens könsorgan blir här symboler för maskulinitet och benämns som ”mäktiga”, ”bamse” och ”gigantisk”, samtidigt som det inte handlar om könet i sig utan vad mannen gör med det. Genom att relatera könet till kvinnor, vaginor och vaginalt samlag kan sexköparna förstärka varandras manlighet utan att associeras med homosexuell åtrå och homosexualitet. Homosexualitet ska enligt hegemonin undvikas då det är den underordnade maskuliniteten (Connell 1995, s. 102). I det andra samtalet förstärks också deras syn på sin egen manlighet då konversationen handlar om en tävling, och de kommer genom detta närmare Connells hegemoniska man. Männerna relaterar också till sin egen sexualitet utifrån vad andra män på forumet skrev. Exempelvis gäller detta sexuella akter:

Sexköpare 1: Det är egentligen konstigt att gilla analsex. Varför tänker ni på det, ni som gör det? Själv älskar jag det, och funderar på vad det är jag tänker på.

Sexköpare 2: Analen är till för att bajsas med. Själv knullar jag bara fitta.

Sexköpare 3: Du kanske gillar att hon är trång och att det spänner? Jag har aldrig provat det själv, det är inget jag dras till.

Här diskuterar och konstaterar männen vad som är avvikande och vad som är normalt att bli upphetsad av. Sexköpare 1 inleder konversationen med att positionera sig i det avvikande, i och med att han menar att analt samlag är ”konstigt”, och ställer frågan till andra sexköpare om hur de resonerar kring att bli upphetsad av en avvikande sexuell akt. Ett av svaren är tydligt avståndstagande från analt samlag och konstaterar att det som är acceptabelt är att ha vaginalt samlag. Det andra svaret innehåller också ett personligt avståndstagande, men lämnar också förslag på hur det kan komma sig att sexköpare 1 upplever det som upphetsande. För att akten ska ses som upphetsande tas fokus bort från den kroppsliga funktionen hos sexsäljaren och förflyttas till den kroppsliga förmågan för sexköparen. Jag tolkar detta som att gränserna för vad som är acceptabelt som sexuell akt är flexibla, samt att gränsen för vad som är normalt

och vad som är avvikande kan diskuteras. Normaliteten skapas alltså i samtal mellan männen. Normalitetsdiskussionerna kunde också handla om relationen till icke-sexsäljande kvinnor. En sexköpare skriver:

Dude, anledningen till att jag betalar för sällskap är inte för att jag inte kan få fitta. Mina före detta flickvänner har varit bartenders, modeller och högkvalitetskvinnor med hög status (både i personlighet och utseende). Jag brukade kunna haffa kvinnor på gatan, på bussen, tåget, och i shoppingcentrum. Jag har bara inte tid just nu.

Här blir försäkran om normalitet på gräns till ett förhärligande. Goffman (2014) menar att förhärligande språk används som ett försvar mot stigmatiseringen (Goffman 2014, ss. 124, 40). Inlägget tolkas som förhärligande då mannen i citatet vill visa att han dels har haft vackra och intressanta tidigare flickvänner, samt att han enligt sig själv hade kunnat vara sexuell med vilken kvinna som helst om det inte bara var för tidsbristen. Huysamen och Boonzaier (2015) diskuterar att den hegemoniska mannen ska vara sexuellt framgångsrik (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 543). Jag tolkar detta som att mannen vill försvara sig med berättelser om sina sexuella erövringar. Han vill visa att han inte är misslyckad, utan snarare väldigt lyckad. Han tycks framställa sig som en hegemonisk man med många sexuella erövringar och vill därigenom påtala att han inte faller inom ramen för en misslyckad, stigmatiserad, man. En annan skriver:

Nej, min vän, du har fel. Jag är inte impotent utan jag har en seriös flickvän nu, och behöver inte längre betala för sex.

Sexköpet beskrivs i detta citat som en utväg för personer utan relation eller stadigvarande sexpartner. Detta står i kontrast till den mer dominerande uppfattningen på forumet, då sexköparen implicerar att de män som köper sex *måste* betala för sex, annars skulle de inte ha sex över huvud taget. Det är intressant eftersom de flesta sexköpande män försöker ta avstånd från just den uppfattningen. Det går att tolka detta utifrån teorin om det ambivalenta självet (Goffman 2014, s. 118f). Denna man anser sig ha varit en del av den stigmatiserade gruppen, men eftersom han nu har en flickvän och inte deltar i aktiviteten som definierar gruppen kan han placera sig högre upp i hierarkin av stigmatiserade. Han kan lämna den stigmatiserade stämpeln utifrån sin nya identitet som en man i ett seriöst förhållande – en normal man. För stigmatiserade personer som är misskreditabla snarare än misskrediterade är inte stigmat

skönjbart (Goffman 2014, s. 11f). Sexköpare kan definieras som just misskreditabla. Eftersom den citerade sexköparen nu har slutat engagera sig i den misskreditabla egenskapen ställer det frågan om han är stigmatiserad över huvud taget. Om denna man nu kategoriseras som en normal man snarare än en avvikande sådan kan det förklara hans syn på sexköpet skiljer sig från andra på forumet.

6.2 Kriminalitet

Sexköparna i forumet diskuterar ofta risken att bli gripen av polis. Detta ämne kommer upp på olika sätt, ibland delas exempelvis tips för hur frihetsberövning kan undvikas. Andra kan starta trådar och varna om polisiär aktivitet i ett visst område eller diskutera nyhetsartiklar om tillslag. I en tråd berättar trådskaparen att han tänker sluta köpa sex på grund av att hans rädsla för att bli misstänkt för brott hade blivit större. Anledningar att vara rädd för att åka fast kan vara olika. En av dessa var att fru eller familj skulle få reda på att en köpt sex. En användare skriver:

Man riskerar väldigt mycket, och även om det är hur bra som helst är det inte värt det, speciellt om man har familj eller ett arbete som är känsligt [...] Det är inte kul att gå runt och vara paranoid. Dessutom kanske ens sambo/fru eller barn öppnar något brev från åklagarmyndigheten när man är på jobbet [...] Det är inte alls värt det.

Sexköparen menar här på att det är mycket som kan förloras om det kommer fram att han har köpt sex. Han poängterar att det inte spelar någon roll hur bra sex mot ersättning kan vara, för det finns stora delar av hans liv som kan påverkas negativt på grund av det. Stigmat kring sexköp skulle alltså göra att hans familj eventuellt skulle se på honom på ett ofördelaktigt sätt.

Många av sexköparna refererar till sexköpet som en ”hobby” och till forumet som en ”rekreationsplats”. Det finns alltså en normalisering av sexköpet på forumet och ett avståndstagande från sexköp som något annat än en vanlig fritidsaktivitet. Många av användarna problematiserar därmed även sexköp som olaglig handling och om det över huvud taget ska vara det. I en tråd diskuterar de risken att bli dömd för oaktsam våldtäkt utöver sexköp om sexsäljaren visar sig vara utsatt för människohandel. En av männen skriver:

Det dömdes alltså inte bara ut sexköp utan också ”oaktsam våldtäkt”. Life’s tough gentlemen! Ett simpelt sexköp kan bli upp till 4 års fängelse om man råkar vara på fel ställe.

Fokus ligger här på de konsekvenser sexköpet får för den köpande parten. Det framställs som orättvist att en handling som är så pass ”simpel” som att köpa sex av någon ska leda till sådana stora juridiska konsekvenser. Att mannen ifråga köpt sex av någon som blivit utnyttjad är mer en parentes – det som värderas är vilka konsekvenser köpet får för köparen. En annan användare ifrågasätter polisen i Malmös agerande då han anser att polisen borde lägga sina knappa resurser på andra, grövre, brott. En annan instämmer men skriver paradoxalt nog att polisen måste ha väldiga resurser i och med att de kan åka runt och agera ”moralpoliser”. En annan menar att det är ”feministiska slampor” som har infört ”moralpanik” i Sverige, och att det är därför som sexköp är olagligt. Jag tolkar därför detta som att sexköp i deras ögon främst är ett brott mot samhällets sexualmoral och inte mot en annan person.

En användare framhäver att Sveriges politiker har gått över en gräns gällande den personliga integriteten och att gruppen sexköpare borde börja säga ifrån. Goffmans teori om hur en stigmatiserad grupp kan ifrågasätta den behandling de får utstå från de normala och Bradley-Engens (2011) vidareutveckling om den stigmatiserade identiteten som socialt konstruerad illustreras väl här (Goffman 2014, ss. 124, 40; Bradley-Engen 2011, s. 192). Sexköparna identifierar kriminaliseringen av sexköp som socialt konstruerad utifrån samhällets normer och moral. Vidare menar de att den svenska polisen moraliserar över något som borde vara en privat hobby, och att det är galet att resurser som borde läggas på så kallade riktiga brott läggs på något som är så banalt som att köpa sex. Sexköparna visar genom detta på att stigmatiseringen och kriminaliseringen av sexköp är orättvis, och som Goffman menar, försvarar sig mot den stigmatiserade identiteten som kriminell (Goffman 2014, ss. 124, 40). En sexköpare skriver:

Det gör ingen egentlig skillnad att ha en prick i registret, men det kan vara jävligt irriterande när det väl gäller. Exempelvis om det kommer ett jobberbjudande där de vill se ett utdrag ur belastningsregistret innan anställning.

Stigmat som kommer med en prick i belastningsregistret kan ställa till det vid eventuell anställning. Att ha blivit dömd för sexköp och därmed ha en prick i registret innebär att den citerade mannen är en misskreditabel individ utifrån synen på kriminalitet och brottet sexköp, men det ställer inte till med större problem innan den misskreditabla egenskapen blir upptäckt. Sexköparen ska dock inte känna skam över brottet. Enligt användarna är han inte den som har gjort fel, utan det är den svenska synen på sexköp och polisens agerande som är det

problematiska. Denna typen av resonemang visar tydligare hur männen i forumet ser på kriminaliseringen och den kriminella stämpeln.

6.3 Ideal

Det går att i sexköparnas diskussioner urskilja ett maskulint ideal som gäller för gruppen. Detta ideal refereras till som *gentlemannen* av användarna och används både för att beskriva dem som betar sig som idealet kräver, men också för att tillrättavisa dem som hamnar utanför idealets kriterier. Många informella regler i forumet kretsar just kring idealet om gentlemannen. Connell (1995) beskriver att det som definierar den överordnade maskuliniteten i hierarkin, den hegemoniska mannen, beror på kulturell kontext (Connell 1995, s. 101). Idealet gentlemannen går att känna igen som denna kulturella kontexts hegemoniska man. En sexköpare skriver:

Om du fick dålig service är jag 110 % säker på att du förtjänade det. Det är folk som du som får oss riktiga män att se dåliga ut och framförallt gör tjejernas ”jobb” svårt. Sluta vara ett rövhål och var en gentleman- något jag är säker på kommer ge dig bra service. [Sexköp] är inte som att gå till en affär och köpa mjölk.

Här positionerar sig sexköparen som en riktig man, en gentleman, kontra den andra sexköparen som inte är det. Sexköparen han pratar till är enligt honom ett ”rövhål” som ”gör tjejernas jobb svårt” och behandlar sexköp på ett alldeles för lättvindigt sätt, vilket enligt den citerade mannen reflekteras på hela gruppen. Eftersom han placerar sig själv i kategorin ”riktig man” sätter han också upp en hierarki – han, och andra som är som honom, är riktiga män och får därmed bra service av sexsäljarna eftersom de förstår att sexköp inte är så enkelt som att handla en vara i en affär. De överordnade maskuliniteterna, gentlemannen och den riktiga mannen, belönas alltså med att sexsäljarna behandlar dem väl.

Vad en riktig man *är* beskrivs dock inte lika ofta. Att kalla sig en riktig man är vanligt i forumsdiskussionerna och det är märkbart att det är något som de flesta behöver förhålla sig till, oavsett om de skrivit en varningstråd om en sexsäljare eller om de diskuterat något allmänt. Det är intressant hur forumsdeltagarna på så vis har skapat ett ideal inom sin egen grupp, och ser till varandra för att förstärka den identiteten. De sexköpande männen definierar sig själva utifrån det maskulina idealet som existerar utanför gruppen, men definierar sitt eget maskulina ideal som gäller specifikt för dem. Vissa i forumet ogillar dock att begreppet används av personer som de inte anser passa in i idealet. I konversation i en tråd om vilken typ av sexsäljare

som skulle vara värd 10 000 kronor benämner en sexköpare sig själv som kvalitetskund, det vill säga en man som sexsäljare vill ha. En kort diskussion följer:

Sexköpare 1: Hur skulle du definiera en kvalitetskund?

Sexköpare 2: En ”normal”, ”icke-creepy”, ”icke-konstig” kille. En kvinna vet vad den definitionen betyder.

Sexköpare 1: Och du, uppenbarligen. Som också skryter som den värsta av narcissister, som kan få vilken sexsäljare som helst att få fontänorgasm, som får dem att böna och be för att få svälja din säd, som inte har några problem att haffa vanliga tjejer som om de vore blommor på en äng [...]. Du är inte den första. Det har funnits många självbeskrivna gentlemän som kallar sig själva riktiga MÄN på den här sidan. Jag lägger till dig i den listan.

Återigen används begreppen gentlemän och riktiga män för att tillrättavisa en annan forumanvändare. Båda sexköparna väljer också att ta avstånd från sexköpande män som enligt dem inte håller måttet. Sexköpare 2 menar att det finns en skillnad mellan män som är av kvalitet som köper sex och män som är onormala, creepy och konstiga och positionerar sig själv som en av de normala sexköparna. Det finns alltså en tydlig hierarki i sexköpare 2:s påstående om kunder. Sexköpare 1 visar på hur han anser att sexköpare 2 är någon som använder sig av gentlemanna-begreppet trots att han inte borde. I texten visar han också på att en riktig man, i hans ögon, inte skulle skryta om sin sexuella talang eller framgång på det vis han anser att sexköpare 2 har gjort. Att skryta på detta vis betyder enligt sexköpare 1 att det inte har hänt, vilket förstås via referensen till narcissism som betyder ett självförhärligande av och överdriven tro på sig själv.

Sexköpare 1 visar också på en annan dimension. Han tar nämligen upp ”vanliga tjejer”, vilka enligt honom skiljer sig från sexsäljande tjejer. Sexköparen menar här att han inte finner det trovärdigt att en sexköpare inte skulle ha problem med att ha sex med vanliga tjejer. Detta går att förstås utifrån Goffman. De vanliga, eller de normala, skyr den stigmatiserade (Goffman 2014, s. 12). Det är därför inte en möjlighet att sexköpare 2 skulle ha dessa sexuella kontakter. Sexköpare 1 visar här på en medvetenhet kring hur stigmat påverkar den sociala interaktionen. Att känna avsmak för andra inom gruppen är vanligt för stigmatiserade individer (Goffman 2014, s. 118f). Här ger sexköpare 1 uttryck för denna avsmak. Det är dock inte bara sexköpare 1 som diskuterar normalitet. Sexköpare 2 tar också upp normalitetsbegreppet, men i relation till

andra män. Det blir här inte bara en hierarki över maskuliniteter, utan även en hierarki av stigmatiserade.

6.4 Människohandel, tvång och frivillighet

Oavsett vem det är som säljer sex ska sexsäljaren göra det frivilligt och med inlevelse i akten. Det finns en konsensus om detta på forumet, och det upprepas i många trådar och i många diskussioner. Själva hemsidan som forumet finns på har också en informationssida om trafficking i syfte att försöka stoppa dess utbredning. Användarna tar upp trafficking och människohandel flera gånger med ett tydligt avståndstagande. De definierar ramar för vad som är människohandel, och beslutar sig för att agera inom dessa ramar. För att exemplifiera skriver en sexköpare:

(...) det är inte bra om tjejen är tvingad till trafficking och inte vill. Jag brukar fråga om de vill göra det eller om det är något de själva bestämt sig för att göra för att tjäna pengar. Och om något verkar konstigt kastar jag ut dem.

Citatet är ett exempel på hur många på forumet resonerar kring människohandel. Om sexsäljaren är tvingad anses detta vara fel och eftersom trafficking är tvång är detta också fel. Om sexsäljare däremot vill sälja sex eller säljer sex av ekonomiska anledningar är detta i grunden en frivillighet. Detta är även de två övergripande anledningar till varför sexsäljarna sålde sex, enligt sexköparna. Den ena anledningen var för att det gav dem sexuell njutning och det andra var för att det innebar ekonomisk vinning. Dessa kvinnor beskrivs som ”självständiga tjejer”, de har oftast inte någon hallick eller annan tredje part, samt är oftast svenska. Det förekom att vissa sexsäljare kunde gå genom en agentur eller liknande, främst om det fanns språksvårigheter, men detta sågs oftast inte som ett tecken på människohandel utan som ett lättare sätt för dem att nå ut till sexköpare. Sexköparna i forumet återkommer dock till diskussionen om försäljning flera gånger, och trots att trafficking och människohandel skulle undvikas var inte alla alltid med på hur detta skulle göras.

Sexköpare 1: Man kan ju inte veta säkert [om det är frivilligt], men jag vet att det också finns tjejer som vill. Det är ju mycket mer upphetsande också.

Sexköpare 2: Instämmer, annars skulle man ju vara ett monster. Jag kan lyckligtvis säga att jag inte träffat något misstänkt traffickingoffer, men jag kanske bara är lyckligt ovetandes.

Att köpa sex av någon som inte gjorde det frivilligt är enligt sexköpare 2 en monstruös handling – det är något som inte görs. Vad som komplicerar detta är att båda männen i konversationen ovan menar att det är svårt att veta om sexsäljaren en köper av säljer på grund av frivillighet eller om hon gör det på grund av tvång. Oavsett tar sexköparna avstånd från något som anses vara moraliskt oförsvarbart. Precis som när det gäller sexköpare som inte betar sig som en gentleman, finns det ett avståndstagande från män som köper sex av kvinnor som blivit utsatta för människohandel. Om stigmat av sexköpare är på grund av att de exploaterar utsatta kvinnor, bör den grupp av sexköpare som utnyttjar kvinnor som blivit tvingade att sälja sex vara den värsta, den mest stigmatiserade. Detta tolkas utifrån Goffmans teori om det ambivalenta självet (Goffman 2014, s. 118f). Männen är en del av den stigmatiserade gruppen sexköpare, men de känner avsmak för dem som köper sex av vissa sexsäljare som de tolkar inte har sålt sex på grund av fri vilja.

Det är dock inte bara en moralisk fråga där de värnar om sexsäljarens omständigheter. Att sexsäljaren vill ha sex med sexköparen är också mer upphetsande, något som förstärker hans upplevelse. Det går att tolka detta som att om sexsäljaren sålde sex under tvång innebär detta att varan, produkten, som köptes av männen är felaktig och inte ger dem upplevelsen som de hade betalat för. I en annan tråd frågar trådskaparen om det har hänt att någon på forumet förlorat fokus under samlag med en sexsäljare. En konversation lyder:

Sexköpare 1: En gång kom jag fram till lägenheten och i köket satt det fem personer och fikade. Tjejen jag skulle träffa fick anvisningar från en annan för hon kunde inte engelska, och jag hade valt analt. Hon jag satte på hade ingen inlevelse över huvud taget, hon var tyst och helt neutral i ansiktet. Till slut tog jag henne bakifrån och hon gjorde inga ljud eller rörde sig. Och så hörde jag dom i köket fika och skratta samtidigt. Det var onekligen svårt att komma.

Sexköpare 2: Det kanske är detta som är trafficking? Jag vet inte omständigheterna men om jag hade sett 5 personer till i lägenheten hade jag gått. Om det hade varit en fest och du inte betalat för sexet hade det varit något annat. Men tjejen verkade ju kännas fel utifrån din beskrivning. Antingen så hade hon blivit tvingad eller så kunde hon inte språket, eller båda.

Här skriver sexköpare 1 att på grund av sexsäljares tystnad och neutralitet samt närvaron av andra hade han svårt att nå orgasm, men han ser inget problematiskt i situationen förutom att

hans upplevelse inte blev som förväntat. Situationen tolkas däremot av sexköpare 2 som att sexsäljaren hade blivit utsatt för människohandel. Samtalet visar hur olika sexköpare tolkar samma situation på olika sätt. Sexköpare 2 fastställer också hur situationen hade varit annorlunda om pengar eller annan ersättning inte hade varit involverat. Han menar att en lägenhet med fler personer än själva sexsäljaren är en indikator på fult spel. Andra sexköpare beskriver liknande situationer:

Sexköpare 1: Jag träffade en eskort som var väldigt stressad för ett tag sen. Hon hade noll inlevelse och var torr som en öken mellan benen, jag slaknade snabbare än vad jag blev hård.

Sexköpare 2: Det lät inte nice. Fanns det inget glidmedel? Eller var det stämningen som försvann helt enkelt?

Sexköpare 3: Sånt här känns bara som att man våldtar någon, vilket jag hatar. Jag väljer bara tjejer med 100%-ig inlevelse på grund av det.

Att köpa sex innebär alltså inte bara att köpa en sexuell akt, utan även att själva akten ska vara eller verka njutbar för båda parter. Sexköpare 3 poängterar hur det finns sexsäljare med mer inlevelse och sexsäljare med mindre, och att han helst vill vara med dem som har mer. Han benämner att han hatar känslan av att våldta personer och att det som sexköpare 1 beskrev påminner honom om det. För att sexköpare 3 ska undvika att känna sig som våldtäktsman behöver sexsäljaren kunna övertyga honom om sitt engagemang i hans och sin egen njutning.

Det går att förstå detta genom stigmatteori, precis som i konversationen gällande människohandel. Sexköpare är redan sedda som avvikande på grund av att de betalar för sex, något som ses som en exploatering av kvinnan. Bilden av en sexköpare är alltså redan att denne tvingar sexsäljaren till en viss mån. Eftersom våldtäkt är sex utan samtycke och därav definierat som sex med tvång innebär detta att det är än värre än att betala för sex i allmänhet. Männerna som kommenterat vill visa att de är något annat, något bättre, än de som våldtar kvinnor. De tar avstånd från hur de uppfattar att vissa delar av den egna gruppen beter sig. Detta går än en gång i linje med Goffmans teori om det ambivalenta självet och synsättet på gruppen (Goffman 2014, s. 118f).

Det går också att förstå detta genom maskulinitetsteori. Eftersom den hegemoniska mannen – gentlemanen – är någon som är sexuellt framgångsrik innebär det per definition att denne har

sex med kvinnor som givit samtycke, men också att han ger kvinnor njutning (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 543). Att sexköpare 3 i den andra konversationen endast går till kvinnor med inlevelse i akten för att det inte ska kännas som en våldtäkt går att tolka som att han värnar om hennes välmående, men också att han vill bli sedd som en man som kan framkalla frivillig och ömsesidig njutning. Den sortens man som är en del av den maskulina hegemonin. Han vill inte heller bli sedd som en våldtäktsman eftersom det skulle rucka på bilden av gentlemannen i och med forumdeltagarnas egna maskulina normer.

7. Slutsatser och avslutande diskussion

I denna studie var syftet att ta reda på hur manliga sexköpare ser på sig själva utifrån foruminlägg de skriver, samt hur de resonerar kring sexköp som en kriminaliserad handling. Analysen av resultatet visar att sexköpare och deras identitetsskapande kan förstås genom hur de förhåller sig till stigmatisering. Denna stigmatisering påverkar både relationen mellan normala och avvikande män samt mellan normala och avvikande sexköpare. Det finns vissa undantag, men i stora drag är sexköparna på forumet överens. De använder sig av maskulint förstärkande uttryck för att komma närmare idealet om den hegemoniska mannen som sexuellt framgångsrik och för att förhärliga sig själva. De konstruerar gränser för sexköp som inte bör överträdas, och har etablerat ett eget ideal, gentlemanen. Ett tydligt resultat är att vissa av männen inte vill se på sig själva som dåliga människor, och väljer därmed att gå till sexsäljare som visar inlevelse i den sexuella akten. De diskuterar även med andra män för att ta reda på var gränsen mellan tvång och frivillighet går. Främst går det att se att sexköparna på forumet är väl medvetna om samhällets syn på dem och att de värjer sig mot den bilden.

Resultatet från denna studie går mestadels i linje med vad tidigare forskning har visat. Att sexköpande män behöver känna att sexköpet är frivilligt från säljarens sida för att uppnå njutning har tidigare demonstrerats. Huysamen och Boonzaiers (2015) intervjustudie fastslog att sexköparna ansåg det oattraktivt och avtändande om sexsäljaren inte hängav sig till akten (Huysamen & Boonzaier 2015, s. 549). Milrod och Montos (2012) enkätstudie visar på liknande resultat – flickvänsupplevelsen innebär att sexsäljaren måste övertyga köparen att hon är personligt intresserad av honom, och detta kunde göra att stigmat han kände reducerades (Milrod & Monto 2012, s. 807). Denna studie visade till skillnad från dessa två att hängivelsen från sexsäljarens sida också hade en moralisk dimension för sexköparna. Om sexsäljaren visade sig intresserad kunde sexköparen undvika att känna sig som en våldtäktsman eller ett monster – hans samvete kunde lindras.

Sexköparna i denna studie normaliserade köpet av sex, vilket stämmer överens med tidigare forskning. Sexköpet sågs som en privat fritidsaktivitet som staten inte borde lägga sig i. Likt Earle och Sharps (2007) studie visar denna att forumet används som en normaliseringsplattform för sexköp där sexköpare kan finna sympati och förståelse (Earle & Sharp 2007, s. 79). Detta resultat om normalisering finns även i Blevins och Holt (2009) som pekar på hur sexköparna vet att det är olagligt, men anser det oproblemiskt att köpa sex (Blevins & Holt 2009, s. 638).

Även Farley et al. (2017) framför att en majoritet av sexköpande män ansåg att sex mot ersättning är normalt, mot en minoritet av icke-sexköpande män (Farley et al. 2017) s. 3613). Sexköparnas inlägg i denna studie är snarlika dessa tidigare resultat. En skillnad är dock att många ger uttryck för en orättvis behandling, och menar att politiker i Sverige har gått över en gräns. Detta går inte att finna i dessa tidigare studier, då resonemanget ofta tar slut vid normalitetsdiskussionen. Dock är det likt Scaramuzzinos (2014) resultat där hon framför att sexköpare upplever att de blivit intvingade i en avvikande identitet på grund svensk lagstiftning och politik och där de alltså påtalar en orättvisa i behandlingen (Scaramuzzino 2014, s. 263).

En intressant aspekt är hur männen i min studie förhöll sig till manliga ideal. Anderson och O'Connell Davidsons (2003) studie kom fram till att sexköpet kunde vara en manlighetsritual, och att själva köpet kunde handla om att bete sig som en "riktig man" (Anderson & O'Connell Davidson 2003, s. 16f). Detta gällde dock inte för skandinaviska män, som ansåg att det visserligen fanns en press att bete sig som riktiga män, men att detta begrepp inte automatiskt innebar köp av sex (ibid.). Denna studie visar att männen ofta diskuterar fenomenet riktiga män, och menar bland annat att en riktig man är någon som betar sig på ett respektfullt sätt gentemot sexsäljarna. Det är också något som är önskvärt att vara, och män som inte fyller rollen blir tillrättavisade. Uppfattningen om att en riktig man inte skulle köpa sex över huvud taget som Anderson och O'Connell (2003) hävdar går inte att se här, vilket skulle kunna gå att förklaras med att urvalet för deras studie inte endast var sexköpande män vilket är fallet i denna studie.

Månsson (2018) beskriver att sexköpande män har svårt att identifiera sig med att ha misslyckats på den vanliga sexuella marknaden (Månsson 2018, s. 86). Männen i min studie ville i linje med detta visa att de inte var misslyckade och att de hade sexuella upplevelser utanför sexköpen. Detta tolkas i studien i relation till det stigma som tillkommer en maskulint underordnad identitet och ett förhållande av den egna identiteten.

Kotsadam och Jakobssons (2012) studie om kriminaliserande lagstiftnings effekt på moraliska attityder och stigma visar hur mängden sex som köps sjunker vid införande av en sexköpslag, vilket enligt dem främst beror på risken att bli gripen (Kotsadam & Jakobsson 2012, s. 400f). I denna studie gick det att se liknande tendenser då männen i studien framförallt pratade om att sluta köpa sex i relation till risken att bli arresterad. Sexköparnas attityd till sexköp var inte att det var moraliskt oförsvarbart att köpa sex, utan snarare att det skulle påverka deras liv negativt om de blev lagförda. Detta stämmer överens med vad Kotsadam och Jakobsson konstaterade.

Något som inte utforskats i denna studie är synen på den sexsäljande kvinnan som en vara eller produkt och inte en individ, vilket nämns i ett flertal tidigare studier (Blevins & Holt 2009, s. 638; Earle & Sharp 2007, s. 49; Huysamen & Boonzaier 2015, s. 547). Min studie visar att kvinnor ses som varor i en viss mån utifrån vad sexköparna skriver om nöjdhet vid köp, men utforskas inte vidare som en viktig beståndsdel i sexköparnas syn på sig själva och sexköpet.

Denna studie har främst fokuserat på identitetsskapandet hos sexköpande män utifrån vad de skrivit i ett anonymt internetforum. Framtida forskning skulle kunna undersöka detta ytterligare genom att kombinera observation med intervjuer. Eftersom det inte går att se vem personen bakom användarnamnet är och fråga denne vidare går det inte heller att dra några slutsatser om sexköparnas tankeprocess kring inläggen de skrivit. Denna studie har bara analyserat inläggen i den form de befinner sig i och de slutsatser som dragits beror på informationen som funnits i dem. Det råder inga tvivel om att en intervjustudie skulle ge ett större djup till ämnet. Något annat som behöver utforskas mer är även sexköpande män i KAST-behandlingar eller andra behandlingar med inriktning på att bryta ett sexköpande eller annat destruktivt sexuellt beteende. Detta skulle ha speciell relevans för socialt arbete då större förståelse kring dessa män och deras upplevda problem förhoppningsvis skulle leda till bättre behandling.

8. Referenslista

- #intedinhora (2017) *Uppropet*. [<http://intedinhora.se/uppropet/>]. Hämtat 2019-11-26].
- Ahrne, Göran och Svensson, Peter (2015) *Kvalitativa metoder i samhällsvetenskapen. I: Göran Ahrne och Peter Svensson (red.) Handbok i kvalitativa metoder*. Andra uppl. Stockholm: Liber, 8-15.
- Anderson, Bridget och O'Connell Davidson, Julia (2003) *Is Trafficking in Human Beings Demand Driven? A Multi-Country Pilot Study*. IOM Migration Research Series nr 15. New York: Förenta Nationerna.
- Aspers, Patrik (2011) *Etnografiska metoder: att förstå och förklara samtiden*. Andra uppl. Malmö: Liber.
- Berg, Martin (2015a) *Deltagande netnografi. I: Göran Ahrne och Peter Svensson (red.) Handbok i kvalitativa metoder*. Andra uppl. Stockholm: Liber, 142-155.
- Berg, Martin (2015b) *Netnografi – att forska om och med internet*. Lund: Studentlitteratur.
- Birch, Philip (2015) *Why Men Buy Sex – Examining sex worker clients*. London: Routledge.
- Blevins, Kristie R. och Holt, Thomas J. (2009) *Examining the Virtual Subculture of Johns. Journal of Contemporary Ethnography*, 38 (5): 619-648. DOI: 10.1177/0891241609342239.
- Bradley-Engen, Mindy (2011) *Stigma and the Deviant Identity. I: Clifton D. Bryant (red.) The Routledge Handbook of Deviant Behavior*. London: Routledge, 190-194.
- Bryman, Alan (2018) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Tredje uppl. Stockholm: Liber.
- Connell, Raewyn (1996) *Maskuliniteter*. Göteborg: Daidalos.
- Dodillet, Susanne (2009) *Är sex arbete? Svensk och tysk prostitutionspolitik sedan 1970-talet*. Diss., Göteborgs Universitet.

Earle, Sarah och Sharp, Keith (2007) *Sex in Cyberspace. Men Who Pay For Sex*. Aldershot: Ashgate.

Ekis Ekman, Kajsa (2010) *Varat och varan – Prostitution, surrogatmödraskap och den delade människan*. Stockholm: Leopard Förlag.

Farley, Melissa, Jacqueline M. Golding, Emily Schuckman Matthews, Neil M. Malamuth och Laura Jarrett (2017) Comparing Sex Buyers With Men Who Do Not Buy Sex: New Data on Prostitution and Trafficking. *Journal of Interpersonal Violence*, 32 (23): 3601-3625. DOI: 10.1177/0886260515600874.

Fedorkó, Boglárka (red.) (2019) *20 Years Of Failing Sex Workers*. Stockholm: Fuckförbundet.

Fuckförbundet (2019). *Avkriminalisera NU!* [<https://www.fuckforbundet.com/kopia-pa-bli-medlem>]. Hämtat 2020-02-25].

Goffman, Erving (2014) *Stigma – Den avvikandes roll och identitet*. Fjärde uppl. Lund: Studentlitteratur.

Groth, Malpuri, Olga Persson, Zandra Kanakaris, Ida Wassholm och Jenny Westerstrand (2019) Nej RFSL, vi ska inte legalisera prostitution. *Aftonbladet*, den 25 oktober 2019. [<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/e809ry/nej-rfsl-vi-ska-inte-legalisera-prostitution>]. Hämtat 2020-03-13.]

Hulusjö, Anna (2013) *The multiplicities of prostitution experience. Narratives about power and resistance*. Diss., Malmö Universitet.

Huysamen, Monique och Boonzaier, Floretta (2015) Men's constructions of masculinity and male sexuality through talk of buying sex. *Culture, Health & Sexuality*, 17 (5): 541-554. DOI: 10.1080/13691058.2014.963679.

Kotsadam, Andreas och Jakobsson, Niklas (2012) Shame on you, John! Laws, stigmatization and the demand for sex. *European Journal of Law and Economics*, 37 (3): 393-404. DOI: 10.1007/s10657-012-9339-y.

Lalander, Philip (2015) Observationer och etnografi. I: Göran Ahrne och Peter Svensson (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Andra uppl. Stockholm: Liber, 93-112.

Levy, Jay och Jakobsson, Pye (2014) Sweden's abolitionist discourse and law: Effects on the dynamics of Swedish sex work and on the lives of Sweden's sex workers. *Criminology & Criminal Justice*, 14 (5): 593-607. DOI: 10.1177/1748895814528926.

Markham, Annette (2017) Ethnography in the Digital Internet Era: from fields to flows, descriptions to interventions. I: Norman K. Denzin & Yvonna S. Lincoln (red.) *The Sage Handbook of Qualitative Research*. Femte uppl. Thousand Oaks: SAGE, 650-668.

Milrod, Christine och Monto, Martin A (2012) The Hobbyist and the Girlfriend Experience: Behaviors and Preferences of Male Customers of Internet Sexual Service Providers. *Deviant Behavior*. 33 (10): 792-810, DOI: 10.1080/01639625.2012.707502

Mujaj, Endrit och Netscher, Amanda (2014) *Prostitutionen i Sverige 2014. En omfattningskartläggning*. Stockholm: Länsstyrelsen i Stockholms län.

Månsson, Sven-Axel (2018) *Prostitution: Aktörerna, relationerna och omvärlden*. Lund: Studentlitteratur.

Nationellt metodstöd mot prostitution och människohandel [NMT] (2019) *FAQ*. [<https://www.nmtsverige.se/faq>. Hämtat 2020-02-07].

Regeringskansliet (2016) *Den svenska sexköpslagen har varit framgångsrik*. [<https://www.regeringen.se/artiklar/2016/10/den-svenska-sexkopslagen-har-varit-framgangsrik/>. Hämtat 2019-11-04].

Regnér, Åsa och Wallström, Margot (2016) Vi måste lära fler länder om vår sexköpslag. *Expressen*, den 28 april 2016. [<https://www.expressen.se/debatt/vi-maste-lara-fler-lander-om-var-sexkopslag/>]. Hämtat 2019-11-26].

Scaramuzzino, Gabriella (2014) *Sexsäljares och sexköparens kollektiva handlande på internet - en svensk "fuckförening"?* Diss., Linnéuniversitetet.

SFS 1885:27. *Lag om lösdrifvares behandling.*

SFS 1962:700. *Brottsbalk.*

SFS 1964:450. *Lag om åtgärder vid samhällsfarlig asocialitet.*

SFS 1980:620. *Socialtjänstlag.*

SFS 1998:408. *Lag om förbud mot köp av sexuella tjänster.*

Socialstyrelsen (2015a) *Sex mot ersättning – Utbildningsmaterial om skydd och stöd till barn och unga.* Stockholm: Socialstyrelsen.

Socialstyrelsen (2015b) *Sex mot ersättning – Utbildningsmaterial om stöd och hjälp till vuxna.* Stockholm: Socialstyrelsen.

SOU 1981:71. *Prostitutionen i Sverige. Bakgrund och åtgärder.* Betänkande av Prostitutionsutredningen.

SOU 1995:15. *Könshandeln.* Betänkande av Prostitutionsutredningen.

SOU 1995:60. *Kvinnofrid.* Betänkande av Kvinnovåldskommissionen.

SOU 2010:49. *Förbud mot köp av sexuell tjänst. En utvärdering 1999–2008.* Betänkande av Utredningen om utvärdering av förbudet mot köp av sexuell tjänst.

Svanström, Yvonne (2004) En självklar efterfrågan? Om torskar och sexköpare under hundra år. I: Yvonne Svanström och Kjell Östberg (red.) *Än män då?* Stockholm: Bokförlaget Atlas, 213-244.

Svanström, Yvonne (2000) *Policing Public Women. The Regulation of Prostitution in Stockholm 1812-1880*. Stockholm: Bokförlaget Atlas.

Talita (2019) *Vad gör Talita?* [<https://www.talita.se/utforska/vad-gor-talita>. Hämtat 2019-11-27].

Vetenskapsrådet (2009) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. [<http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf>. Hämtat 2019-11-11].

Östergren, Petra (2006) *Porr, horor och feminister*. Stockholm: Natur och Kultur.

9. Bilaga

9.1 Bilaga 1 - Kodschema

Temat	Koder	Exempeltext
Maskulinitet	Mansideal Sex som förstärkande Rasism som förstärkande Sexköpande brödraskap Stigma	Jag vet när en tjej fejkar det, jag kollar på hennes ögon och pupiller. Jag startar aldrig en konversation med bara "hej" eller "jag vill knulla dig". Jag skriver alltid hennes namn, en komplimang, och antingen en fråga om pris (om det inte står) eller frågor om vad en specifik extratjänst skulle kosta. Jag är inte impotent, men jag har en stadig flickvän nu och det är därför jag inte behöver betala för sex längre.
Kvinnosyn	Sexuell objektifiering Ekonomisk objektifiering (varufiering) Lösaktighet hos sexsäljare "Vanliga" kvinnor	Ja, [eskorts namn] är en riktig knulldocka. Det kan hända att de "glömt" vad de gått med på när en ger dem pengarna. Det är inte acceptabelt. Publicerade en tråd om detta förut, om hur etiskt det är att kräva pengarna tillbaka när de inte utfört tjänster som överenskommit. Det är bra med recensioner, men egentligen... Hur kul är det när någon har över 250 stycken och säkert haft tre gånger så många män i sig? Känns inte så fräscht att stoppa huvudet i skrevet på en sådan.
Frivillighet och tvång	Frivilligt sex Sex med tvång Att sälja är ekonomiskt motiverat Att sälja är sexuellt motiverat Tredje part	Sexköp är inte samma sak som om du hoppar på någon och fortsätter fast dom inte vill och skriker. De bjuder ju in dig i lägenheten. Sen om de gör det för att få dina pengar eller vad, så gör de det frivilligt. 1: Man kan ju inte veta säkert [om det är frivilligt], men jag vet att det också finns tjejer som vill. Det är ju mycket mer upphetsande också.

		2: Instämmer, annars skulle man ju vara ett monster. Jag kan lyckligtvis säga att jag inte träffat något misstänkt traffickingoffer, men jag kanske bara är lyckligt ovetandes.
Juridisk och polisiär aspekt	Åka fast Kritik av lag Normalisering av köp	PK-fittan Linda Westerlund Snecker från Vänsterpartiet vill ta bort böter och bura in sexköpare istället. Klassiskt att en sådan olagligt ful kvinna gör ett sådant utspel bara på grund av att hon inte kan roa sig med en egen manskuk. Det dömdes alltså inte bara ut sexköp utan också ”oaktsam våldtäkt”. Life’s tough gentlemen! Ett simpelt sexköp kan bli upp till 4 års fängelse om man råkar vara på fel ställe.